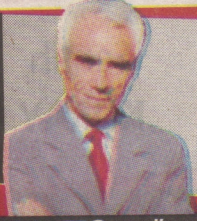

Aydınlık Gazetesi
16 Temmuz 2019 (Salı)

Erdem'in
başlı dil

Kemal
ATEŞ

kemalates77@gmail.com

Oğuz Tansel kitabı

1 970'Lİ yıllarda dergilerde, kimi gazete-lerde ilk yazılarının yayımlandığı günlerde tanıdım Oğuz Tansel'i.

O yıllarda iki dergi yazın dünyasında çok önemliydi.

Biri Ankara'nın sağlam havasında doğmuş, sonra İstanbul'da varlığını sürdüren, köylere değin ulaşabilmiş belki de tek dergi Varlık... Başında Yaşar Nabi Nayır Bey var...

İkincisi eski TDK'nin çıkardığı, sanırım bir ara 10 binin üstünde basan Türk Dili.

Biz yazın heveslileri için bu iki dergide yer bulabilmek çok önemliydi, önümüzde aşılması zor birer barajdı her ikisi de...

Bu iki dergide öykülerim ve denemelerim yer bulunca galiba yazın dünyasına giriyorum, dedim.

Böyle buralarda yazma heyecanını yaşamaya başladığım günlerde Türk Dili yazı kurulu benden Oğuz Tansel'le bir röportaj yapmamı istemişti.

Büyük dergiler artık yazı da istiyorlar benden. 1977 yılında çocuk yazını dalında ilk kez verilen ödülü Oğuz Tansel kazanmıştı. Tabir caizse ilkyazı siparişini alıyorum yazar olarak. Uzun uzun hazırlığımı yaptım, sorularımı hazırladım, sözleştiğimiz gibi evinde buluştuk Oğuz Tansel'le. Sanırım yalnız kızlarından biri vardı o gün yanında. İlkimiz bir masa başına oturduk. Rakı çoktan hazırlanmış, üstadın önünde. İlk kez tanışsak da yüzüne, hatta sohbetine yabancı değilim. Ankara'da Remzi ağabeyin Toplum Kitabevi çoğu yazarların ilk karşılaştıkları yer olmuştur. Anadolu güneşiyle yanmış o kemikli, zayıf yüze yabancı değilim, çünkü ben de Toplum Kitabevine gidip gelenlerdenim. O günlerde tanısı yeni konmuş ülserimle başım dertte, bu yüzden rakı ikramını kabul edemiyorum. O içmeye devam ediyor. Dedi ki bir ara:

"Kemal Bey, başarsızlıklar beni etkiliyor, içime kapanıyorum."

Aslında elimdeki sorulan bir yana bırakıp buradan başlamalıydım söyleşiye, toyluk işte... Özel dünyasına fazla girmiyorum. Sormam gerekeni o gün sormayınca bu gün kendimce yorumlar yapıyorum, nelerdi onu içine döndüren? Kaçırdığı trenler, otobüsler mi vardı?

O kendini nerelerde görmek istiyordu bilemiyorum, ama bana göre Oğuz Tansel'in yeri üniversite kürsüleriydi. Örneğin DTCF'de Halkbilimi ya da edebiyat bölümüydü yeri. Oğuz Tansel gibilere öylesine gereksinme vardı ki buralarda. Çok yakışır, çok şey katardı bu alanlara. Bu bölümlerde Oğuz Tansel gibi iki üç kişi olsa, inanır buraların kaderi değişirdi. Yalnız bilim değil, özgür düşünce girerdi bu bölümlere. Şiirden, edebiyattan anlayan insanlar yetişirdi. Masalı bir masalcıdan öğrenmek ne güzel olurdu. Şiiri bir şairden öğrenmek de hoş olurdu.

Hu diyenin huyu kurusun

Dolmanın suyu kurusun

Bu Meteli dinlemeyenin

Fıçısının dibi çürüsün

1940 kuşağının özgün şairi, Savrulmayı Bekleyen Harman'ın şairi Oğuz Tansel, geride güzel masallar bıraktı. Onun masallarını okuyunca, Anadolu'da dil dışı bırakılmış bir dil olduğunu göreceksiniz.

Kızı Prof. Aysıt Tansel ve Metin Turan'ın çabalarıyla hazırlanmış Oğuz Tansel Kitabı'nda Fakir Baykurt'tan Ahmet Say'a, Mahmut Makal'dan Fikret Otyam'a onlarca dostunun yazısı var. Ne güzel dostları olmuş Oğuz Tansel'in...

Daha önce babasıyla ilgili bize güzel bir belgesel de izleten kızı Prof. Aysıt Tansel gerçekten hayırlı bir evlat, onu bir kez daha kutluyorum.